

сж и много хубави и много лоши. А пъкъ трѣбва да дойдемъ до едно положение, дѣто очитѣ да бждатъ всѣкога хармонични. Тѣй очитѣ всѣкога трѣбва да изразяватъ божествената Истина, и единственото нѣщо въ насъ, което никога не лъже, то сж очитѣ. Очитѣ трѣбва да изразяватъ божествената Истина. Само като погледнешъ, можешъ да видишъ истината въ очитѣ. Ти си дошълъ до послѣдната мѣрка. Казватъ: „Играятъ му очитѣ“. Кога може да играятъ очитѣ? Знаешъ ли, какво нѣщо е играта? Играта има всѣкога за цѣль да се придобие нѣщо. Въ нея е скрита една користолюбива цѣль. Всѣкога играта има за цѣль нѣкаква придобивка, нищо повече. „Иска ми се да си поиграя“. Да, иска ти се . . . Нѣкой казва: „Той си играе съ мислитѣ“. Да, има хора, които си играятъ съ идеитѣ, но, когато нашитѣ очи започнатъ да изразяватъ истината, тогава нѣма да има такава игра, а ще има хармония. Руситѣ казватъ: „играть“, а българитѣ сж попрактични. тѣ казватъ: „Да си посвиримъ“. И русинѣтъ сега играе въ Русия, и затуй тѣ казватъ: „Славянинѣтъ крѣпкій заднымъ умомъ“. У човѣкъ, който играе, развитието му е отзадъ, а не отпрѣдъ. И когато човѣкъ се понапие, — азъ съмъ забѣлѣзвалъ, — колкото и да е меланхоличенъ, казва: „Ха, да поиграемъ!“ И си поиграватъ и счупватъ джамоветѣ, а послѣ плащатъ. Въ свѣта всички иматъ да плащатъ. Слѣдователно, сега въ тия врѣмена хората сж изложени на най-голѣмитѣ прѣстѣпления. Хване те жилищната криза, ще поиграешъ, ще поизлъжешъ малко. Захаръта е скѣпа — и тамъ ще поизлъжешъ. Чинovníкъ си, имашъ жена, дѣца — пакъ ще излъжешъ; дрехи трѣбватъ, обувки трѣбватъ, студено е — вие ще поизлъжите. Всички хора сж изложени на едно голѣмо изкушение. „Ама ти нали имашъ „вѣрую“, убѣждения?“ — Остави убѣжденията, дѣца имамъ, това-онова, и каже: „Хаиде“ . . . Азъ не осждамъ тия хора, то е слабостъ. Трудно е човѣкъ да говори истината. Азъ не говоря за васъ, има нѣкои, които говорятъ исти-